

prima instanță: V. Munteanu
instanța de apel: D. Manole, E. Fistican, S. Arnaut

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul
judecătoresc Valentina Zamșa împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost admis apelul declarat de
executorul judecătoresc Valentina Zamșa, fiind casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani
municipiul Chișinău din 12 iunie 2015 în partea respingerii cerinței de încasare a
cheltuielilor de asistență juridică și emisă în această parte o nouă hotărîre de admitere a
acțiunii,

constată

La 27 martie 2015, executorul judecătoresc Valentina Zamșa a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Colegiului disciplinar
al executorilor judecătorești din 26 februarie 2015 a fost dispusă aplicarea în privința
executorului judecătoresc Valentina Zamșa, sancțiunea disciplinară - mustrare.

Consideră reclamanta că decizia a fost emisă, cu încălcarea competenței
jurisdicționale și contrar prevederilor legale.

Menționează executorul judecătoresc Valentina Zamșa că procedura disciplinară
vizează executarea silită a documentului executoriu nr.2-1095/10 din 16 decembrie
2010, emis de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cu privire la încasarea din bugetul de
stat prin intermediul Ministerului de Finanțe în folosul lui Vasile Ciocan a sumei de 11
767 314 lei cu titlu de compensații pentru prejudiciul cauzat prin represiunile politice.

Conform deciziei din 26 februarie 2015, Colegiul disciplinar al executorilor
judecătorești a apreciat că de către executorul judecătoresc Valentina Zamșa au fost

încălcate prevederile art. 30 alin. (2) lit. b) Codul de executare și art. 20 Codul deontologic al executorilor judecătorești.

Consideră reclamanta drept eronată aplicarea de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a prevederilor art. 30 alin. (2) lit. b) Codul de executare, deoarece Ministerul Finanțelor este organul de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care elaborează și promovează politica unică a statului în domeniul finanțelor.

Executorul judecătoresc Valentina Zamșa consideră eronată și aplicarea de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a prevederilor art. 20 Codul deontologic al executorilor judecătorești, care prevede că se interzice executorului judecătoresc orice manifestare de concurență neloială, iar exercitarea profesiei se face exclusiv pe criterii de competență teritorială și profesională.

Conform pct.47 lit. g) al Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin ordinul nr.75 din 09 martie 2011 al Ministerului Justiției, decizia privind rezultatele examinării abaterii disciplinare trebuie să conțină motivarea, cu indicarea expresă a normelor legale pe care se întemeiază.

Sub acest aspect, reclamanta menționează că decizia Colegiului disciplinar nu conține nici o descriere în concret, a abaterii sub forma unei ipoteze din cele specificate la art. 20 Codul deontologic al executorilor judecătorești.

Colegiul disciplinar urma să descrie abaterea disciplinară, pornind de la lista legală de comportamente specificate la art. 20 Codul deontologic al executorilor judecătorești. La examinarea abaterii disciplinare urmează să fie asigurat un raport echitabil între gravitatea abaterii, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă.

Cît privește primirea documentului executoriu vizat în speță spre executare silită, afirmă că acesta a fost primit cu respectarea prevederilor art. 30 și art. 60 din Codul de executare în concordanță cu care, creditorul este liber să depună documentul executoriu la orice executor judecătoresc, ținând cont de prevederile art.30 Codul de executare. Executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care biroul său își are sediul.

Astfel, reclamanta susține că creditorul a fost în drept să obțină și să prezinte personal documentul executoriu către oricare executor judecătoresc din circumscripția Camerei Teritoriale a executorilor judecătorești Centru, inclusiv și Valentinei Zamșa, în calitate de executor judecătoresc care activează în circumscripția teritorială a executorilor judecătorești Centru.

Ține să sublinieze reclamanta că la emiterea deciziei contestate au fost încălcate și prevederile art. 24 alin. (5) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, care prevede că sancțiunile disciplinare pot fi aplicate cel târziu la un an de la momentul comiterii. Astfel reclamanta indică că, momentul săvârșirii presupuse abaterii disciplinare este data primirii documentului executoriu spre executare și anume 16 martie 2011, iar aplicarea sancțiunii disciplinare a avut loc la 26 februarie 2015.

Consideră reclamanta că conform pct. 44 al Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin ordinul nr.75 din 09 martie 2011 al Ministerului Justiției, în cazul expirării termenelor de tragere a

executorului judecătoresc la răspundere disciplinară, prevăzut de art. 24 alin. (5) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, procedura disciplinară încetează.

Solicită executorul judecătoresc Valentina Zamșa anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 26 februarie 2015 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare – muștrare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 12 iunie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 26 februarie 2015, prin care executorului judecătoresc Valentina Zamșa i-a fost aplicat sancțiune disciplinară - muștrare. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată cerința privind încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Valentinei Zamșa cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei (f.d.93-99).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost admis apelul declarat de executorul judecătoresc Valentina Zamșa, fiind casată hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 12 iunie 2015 în partea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor de asistență juridică și emisă în această parte o nouă hotărâre de admitere a acțiunii. A fost dispusă încasarea din contul Ministerului Justiției în beneficiul Valentinei Zamșa cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei. În rest hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 12 iunie 2015 a fost menținută (f.d.126-137).

La 14 martie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 15 ianuarie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților procesului, copia deciziei instanței de apel (f.d.138).

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu sunt date confirmative când a fost recepționată copia deciziei instanței de apel de către recurent.

În motivarea recursului Ministerul Justiției a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 19 aprilie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa executorului judecătoresc Valentina Zamșa, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 19 mai 2016, executorul judecătoresc Valentina Zamșa, prin intermediul avocatului său, a depus referință la cererea de recurs declarată de Ministerul Justiției, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ministerul Justiției, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt

similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală